

En konstens astronaut

(Hjärtats Sång Nov -99)

Att visa på det kända, återskapa detta. Eller att peka på det okända, försöka nå fram till detta. Någonstans mellan dessa poler, dessa diametralt motsatta förhållningssätt, där finns konsten.

Monika Johansson, Jämjö, skildrar på sitt sätt det okända. En värld som trots att vi människor vandrat runt på månen och sänt ut raketer till Mars fortfarande är en stor glittrande gåta. En värld som vi ännu oförstående och grubblande tittar upp mot under stjärnklara nätter.

Monika Johansson har inte varit på månen, bara beundrat denna silvriga planet. Men hon är ändå en konstens astronaut, ger sig med penselns raket ut i det okända. Ut mot snurrande solar, galaxer och iskall rymd. Ja, kanske inte bara iskall. I hennes bilder finns, trots ibland, blå toner, en värme som genom underlagets insprängda guldrevor sprakar till som vid ett stjärnfall, glimmar till med eldens och kärlekens hetta.

Konstens mål har alltid varit det okända. Att ge sig ut på upptäcktsfärd, finna nya världar. Det krävs mod för detta, pensel, palett och idéer står sig slätt mot de strålpistoler och strålkanoner som enligt sciencefiction-filmerna kan väntas förekomma där ute. Men konsten har något som kan få den tunga vardagen att lyfta. Det är andens oändliga kraft, starkare än alla raketmotorer. Det lyfter konstnären till ett osäkert tyngdlöst tillstånd, men samtidigt till en utmaning som man inte kan motstå. Det är en färd in i framtiden, på samma gång som det är en resa in till jagets kärna, in till själens egen stjärna. Ett omvänt kosmos.

Monika Johansson vet mycket om stjärnorna och deras tecken. I måleriet har hon anträtt den kosmiska vägen. Hon är en stjärnornas uttolkare. Det ska bli spännande att följa hennes färd. Ta del av hennes måleriska upptäckter.

HANS JANSTAD
Konstkritiker och konstnär